

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 hóra
csak egy forint.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
3 korona-utca, 18. szám alá
küldendő.

Pest, april 7.
1867.
1. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tisztelőpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Barátok-tér 9. sz.,
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely Ludas Matyinak van
szánva.

Egy honvéd szózata.

Kisütöttétek hát tudós hazafiak!
Honnan származik a közösgyi alap?
Kimutattátok, hogy kétszer kettő három...
S a corpus delicti... egynehány véka zab!!

Mert ha a németet... az az hogy a lovát...
Magyar zabbal meg nem abrakoltuk volna:
Personálunio helyett, nem lenne most
A sógornak velünk réalunioja.

Dicső Kolumbusok! tietek az érdem...
Hiddjétek a babért mi nem irigyeljük;
De bocsássatok meg, hogy ha most azt kérdem:
A száraz kortyot még ugyan meddig nyeljük?

Mikor enged már tért... az a léha csapat...
Mely édes nyelvünket dadogni sem tudja?
A mely Csaszlauból a nyakunkra szakadt...
S még sem áll kifelé taligájok rudja?

Itt a sok exhonvéd!... kopott öltözetben
Lesi sovárogyva a boldogabb napot,
Rongyos és éhezik, — husz éven keresztül...
Saját hazájában hivatalt nem kapott.

És a csonka hősök mit kapának azért...
Hogy Buda falára gyorsevetként másztak?
Koldulniok kellett egy falat kenyérért,
Örökös szégyen ez... örökös gyalázat.

Ám a beamterek pusztító falkája!
Ugy kiette magát, — oly kövérré hizott:
Sokan nyugdíj helyett — jó lélekkel mondom —
Ex offo laufpaszt kaphatnának biz ott.

Helyet hát azoknak, — kik képességöknél
Fogva alkalmasak valamely pályára:
S a hős, ki harezola Szolnok, Izsaszegnél...
Ne legyen tovább is hazájában árva.

LUDAS MATYI.

Ludas Matyi csevegései.

Az országgyűlés kakasülőjéről.

„Tegnap volt egy nap“ — így kezdé Besze János bokkrétás parlagi beszédjét; Ludas Matyi pedig azt mondja; hogy ma is nap van, még pedig olyan nap, melyen az a nagy fontosságú kérdés fog eldöntetni, hogy Magyarország független állam marad-e? vagy osztrák provinczia!

Mi... mi... a?

Az édes atyámfia! hogy a közöstudgyi elaboratum felett ma fognak szavazni a honatyák! lássa mint tele vannak a képviselő padok.

„Queraus“ itt jó a generalissimus... a haza bölese Deák Ferencz.

Bei fasz... lábhoz most azzal a csőtörtököt mondó bodzafa puskákkal, melyeknek pufogása alig hallik el a harmadik szomszédig.

Halljuk a fővezért... nagy csatát kell ma neki megnyerni, és ez nem kis munka leend, az ellentábor az 1848-ban épített szilárd sánczok közé huzta magát, miből kiszorítani nem lehet oly könnyen, mint a hogy Szentkirályi... gondolja; mert az ellennek igen sok messze hordó bombái és ágyui vannak. (Ezen ágyukból öt darab t Bolond Miska bemutatott már a közönségnek, hanem látszik, hogy nem volt honvédtűzér, mert taktikátlanul szegezte ki az ágyukat, épen saját hadvezérök felé. Szerencse... hogy csak vaktöltésre voltak töltve.)*

Ezen ágyukat kevés ideig ellehet ugyan némitani, de beszégetni épen nem.

Nini... a galleria meglehetősen előre rukkolt, a centrumban álló négy lábú asztalt, melyre azt hittem, — hogy csak inditványok tétetnek le, az aranyzakállú jegyző, Bartal és még néhány merészebb közlegény, — mint előnyös positiót csakhamar elszánt rohammal bevén: letették arra testöknek azon részét, — melyen ülni szokás, — s mint Hári János a világ szélén, — lelógázták onnan bakancs alá termett lábaikat.

Szécsényi Béla mint hirneves orosz-lány-vadász felmászott a képviselői pad tetejére s onnan recognoscizott a tigrisekre:

Somsich szépen meghuzta magát a vezér lábainál, a lépeső pokróczán... ugyan ki elől bujt el?

Elég az hozzá... hogy a majoritás fesztelen kényelemben találta magát, tudta hogy otthon van... a minoritás, rendezen megülte helyét, mint a nádorhuszároknak dukál is.

Az angol parlamentben már többet megengednek magoknak a milordok, — ott egymásra a nyelvüket is oltógetik... még mi ennyire hál Istennek nem mentünk, de még — ha így haladunk... mehetünk.

Ennélfogva Ludas Matyi azt inditványozza: hogy ha csakugyan a Károlykaszárnya közepire görgetik a képviselőházat... szék helyett mindenki részére kényelmes pamlagot csuáltasson Ürményi ur... melyen a hitelesítések és igazolások alatt szundikálhassunk.

Azon honatyák, kik ezen inditványomat pártolják, sziveskedjenek beállni — a Ludas Matyi előfizetői közé, nem bánom ha pénteken prenumerálnak is, mely ominozus napon (korántsem babonás félelemből) még az ország bölese sem tartá tanácsosnak, hogy a majoritás leszavazza a minoritást...

*) A mi itt be van rekesztve, azt ne tessék elolvasni, vagy ha már olvasta valaki... hát nézze meg a Bolond Miska 50. számában lévő képet... akkor lesz világos értelme.

Ludas Matyi.

Tudományos műfordítás.

(Kifordította Besze János a képviselőház katedróján.)

Opportunitás = nem az a minek kellene lenni, de nem is az a mi... hanem csak oly valami... a mi lehet.

Dualismus = két egy teszen kettőt, de a kettő még se egy... hanem három.

Delegatio = telyhatalmu küldöttség hatalom nélkül.

Paritás = Egyik olyan, mint a másik, az az egyik 19, a másik egy híján 20, tehát egyik sem több mint a másik.

Personalis unio = Mi fizetünk (ha van miből) mi gazdálkodunk (ha van miben) hanem a jövedelem utolsó krajczárig a német zsebébe vándorol.

Realunio ?? ezzel adós maradt Besze professor ur! ennek magyarázatát tehát, még csak ezután közölheti

Ludas Matyi.

Eredeli levelek.

I.

Theküntetes szörkhesztyü ór!

Oszt mondja a világ, hogy a zsidó nem odja semmit a majdra... de hogy nem, de bizony csak odja. Itt khöldi egy rongybul készült rongyos forint a her von Ludasra, a mi még csak gyünni fogja, és nem a becsöltes zsidó honfit fogja ötni, hanem a meghveszt Dübriugi orakat.

No lám, hogy odja a zsidó majdra is. Mikur én megeskhödtem az én khedves Rákhelemmel együtt, azt mondta a thisztelendü rabbi: „éljete k szerencsésen, a tübbi majd gyünni fogja.“ És csakugyan gyütte... négy gyerek és három kis rüfkhele, gyünyüröségemre. Most vagyunk kilenczen a családban.

Addig addig énekeltök a Virüsmarczibul is: „majd gyünni fogja egy jubba kar“ míg csakugyan meggyütte a felelüs khurmány, a miniszteriom... csakhogy nekünk nem tettek; miért? mert nincs küzütte egyetlen egy zsidó s... pedig vannak nadj magas szüarmazásu zsidók, kik lünek baronlébenek.

Inditványozom tehát hogy ha már van elnük, igazság, pénzgy, hadögy, belögy, khölögy és khereskedü miniszter — legyen egy hitelezü is, mert mai szök világba erre legnagyobb szöksege van mindenkinek, khölünüsen az oraknak.

Thalán a báron Rotsild, vagy a baronlében khüvetünk ju lenne?... ezeknek van sok ész, akarom mondani tübb pénz.

Hársli Schmilli
tulzodü.

II.

Sznt-Tamás, april 1. 1867.

Tisztelt Ludas uram!

Kedvességének körlevelét bárány türelmmel olvastam végig s mondhatom jól mulattam magamat vele, kívált mikor az utolsó ponthoz jutottam, hogy t. i.

„akár milyen rongyos bankó,
Ludas Matyinak lesz a jó“

mindjárt eszembe jutott, hogy van a mi községi pénz tárunkban egy rongyos bankó, a melyet nem tudom hányadik elődöm hagyott benne, s a mely csak azért hevert ott oly sokáig, mert még a koldusnak sem kellett, oly

rossz volt. Én tehát ezen rossz bankót azonnal Ludas Matyinak szántam, s fel is fordítottam érette fenekes-tül a Cassát; de fájdalom! a rongyos bankó eltűnt, s még csak azt sem tudjuk, hogy az inség tette-e kelen-dővé? vagy pedig az adó executió kezeibe került? de mi-vel Ludas Matyinak még is csak szüksége van a ron-gyos bankóra: mit cselekedtem? van nekünk hat es-küdtünk, hat tiszteletbeli esküdtünk és hat válaszmá-nyunk, ki vetettem mindenkire a rátáját, és így szedtem össze ezen rongyos hatosokat, kérvén Ludas uramat, hogy lelkünk táplálékáról éleclapjának megküldése által fél éven gondoskodni sziveskedjék; — annak el-telte után újra benézek a Cassa fenekébe s meglehet hogy azon rongyos bankó, mit most siettemben meg nem leltem, ott fog heverni.

S . . . . Pál, jegyző.

III.

Tekintetes szerkesztő úr!

A Döbrögiek válfajából T. k y I s t v á n esküdt urat van szerencsénk bemutatni, ki (a parlamentáris fe-lélés kormány szárnyai, és a szabadság paizsa alatt) Percze Joachim rimóczy nemes társunkat mult héten pandurok által Szécsénybe hozatván, arra az al-kotmány emlékére ünnepélyesen 25. mondd h u s z o n ő t botot veretett, elégtételt Ludas Matytól kérünk.

Szécsényből többen.

Más elégtételt nem adhat Ludas Matyi mint azt, hogy az illető Döbrögít a következő epigrammában örökíti meg:

T . . . Steff! ő basasága bizomnyal sokra meg esküdt Oly tényekre, miket . . . nem szoka tartani meg; Am bajosan tön D ö b r ö g i Estván arra le esküt? Hogy huszonöt botokat, — Percze komára kapat.

Kóser adomák.

Melyek a zsidót karakterizálják.

Egy faluról Pestre költözött gazdag zsidó zongorázni taníttatá leányát a kis Lotti lébent.

Elkövetkezővén a zsidó nevenapja, midőn a zongoramester ajándékot várva a k's Lotti szü-leitől, produkáltatni akará, hogy lássák mennyire haladt már a művészetben leányuk.

Az apa fontos arczczal, — mintha az egész kótatudomány kis ujjában lett volna, — állott leánya háta mögé.

A leányka megütvén az akkordot, az első üténynél hibázott; a mester tehát figyelmeztető-leg monda: „kérem kisasszony nem jól vette.“

„Hát hibázott az én Loui lében leányom?“ kérdé műértő képpel az apa.

„Igen is, a mint méltóztatik látni, itt 1/3 rész van, a kissasszony pedig 1/4 részt vett.“

„Gott über die Welt!“ kiálta a zongorames-terre a számító apa — ne rontsa el az én kis Lotti lében leánykamat, — az okos teremést, minek venne ö n y o l e z a d-részt, mikor n e g y e d-részt vehet.

Salamon egykori dabasi árendás szénát akarván venni Soroksáron, a sváb igen magas árt szabott szénájának, Salamon tehát szó nél-kül fordult meg a sarkán.

A sváb kérdé, hogy hát mit ígér érette?

Hallja khend! a khend szénája oly méreg drága: hogy az nem az én birkáimnak, hanem a khendtek patikássának való herbatheának.

Ugyan ez a Salamon hizott göbölöket hajtván a gyulai vásárról Dabasra, midőn a csösz határpénzt kérne tőle, monda a csösznek: „barátom én nem fizetek, mert itthon vagyok.“

„Nem fizet? nohát akkor enyim a falka ökör,“ pattoga a csösz.

„Ha magáé ez a falka, minek voltam hát én akkor a gyulai vásáron? mondja meg khend.“

V i z e s i pesti hires bankár kérdezvén pénztárnokától, ha valyon fizetett e a határidőre gróf Kamarásy ő méltósága kamatot? midőn a pénztárnok „nem“-mel felelt; — így szóla a neve-zett bankár: „Nohát irni kell neki egy szép ud-varias figyelmeztetű levelet, hogy fizessen az a l u m p!

Kérvény a magyar miniszterekhez.

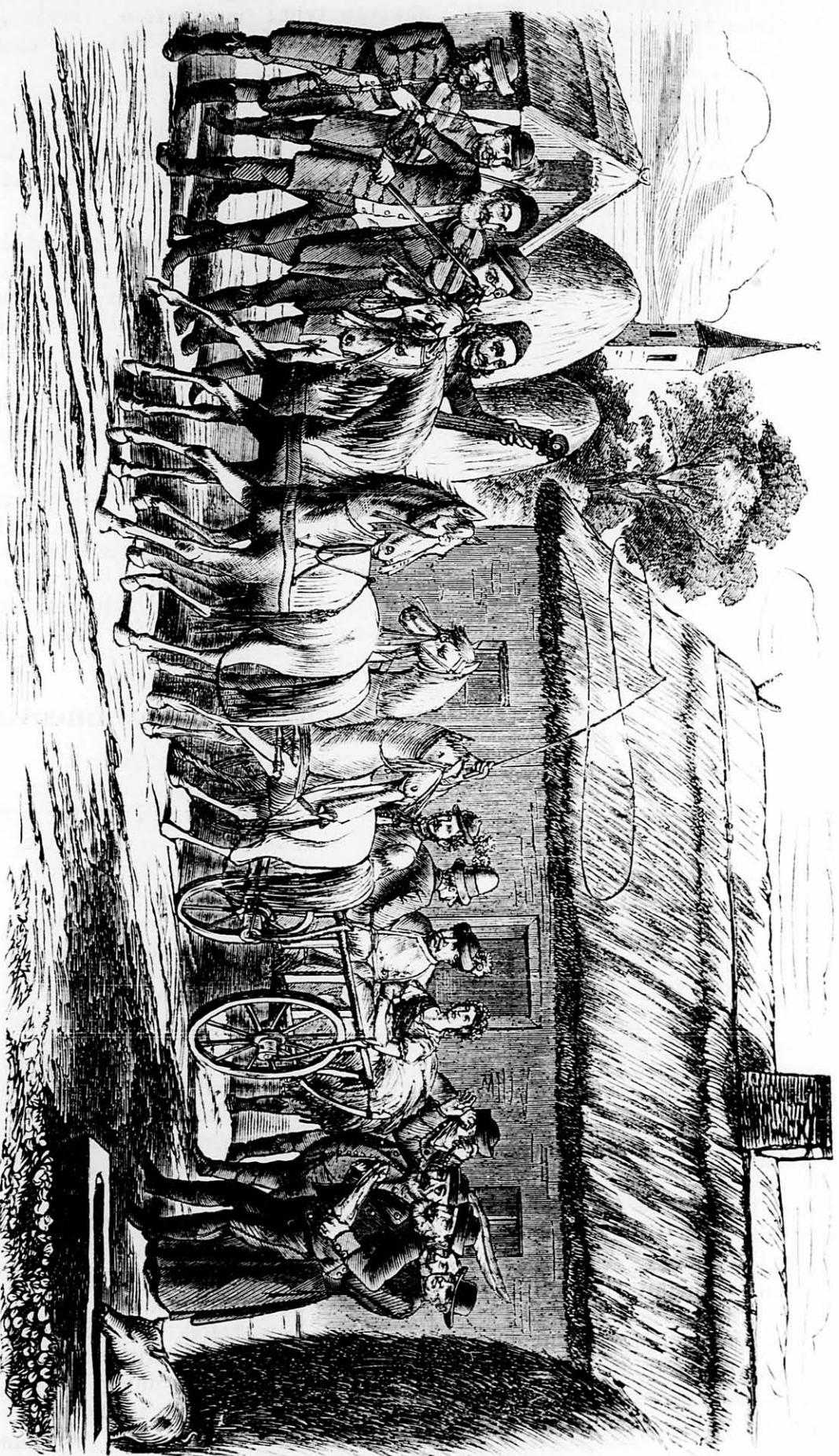
Volt idő, — a midőn
Vagy akartam, vagy nem,
Muszaj volt a Károly
Kaszárnyába mennem;
Szurony közt kisére
Féltüczet cserepár!
Kvartélyt . . ingyen adott
Neuwirth! a generál.

Tisztelt miniszterek!

Hirlik szájról szájra, —
Hogy jövendőre már
A Károlykaszárnya . . .
Felelős kormányunk
Részére van szánva.
Akkor szeretnék hát
Bejutni én oda:
Midőn majd ott lesz a . . .
Központi iroda.
Fáradni sem muszaj
Értem cserepárnak,
Nevezetek csak ki . . .
Tolnok vagy titkárnak:
Természetes dolog,
Önként . . . berukkolok.

Ludas Matyi.

Viszik a menyasszonyt.

Násznap: Jaj de kár ez a szép magyar leány, annak a toprongyos vőlegénynek.

Násznap: Ha megumja, majd ott hagyja.

Ki a legény a csárdában?

Na muszka! most gyere ha van kurázsid, hadd lássam, mered e bántani ezt a szegény nímetet? Sakinka . . . ne bujt volna csak a hátad mögé, — majd elpáholtam volna én, mint Jézus a vargát.

Tigriskörmök.

A berlini „Kladeradatsch“ czimű éleztlap közelebbi száma e felirat alatt: „tempora mutantur“ egy sikerült képet hoz, mely az előtérben a magyar miniszterelnököt ábrázolja, a háttérben pedig egy akasztófa látható — melyre e név van kifüggesztve: Graf Julius v. Andrassy.

Bizony burkus bruder, hol fel a kerék a talpával hol le; — még azt is megérhetjük ám, hogy miniszterelnökünk akasztatja fel azt, ki egykor őt, az az hogy . . . hála istennek csak a nevét, . . . függesztette fel.

A deákpárt már a megyékben is szorgalmasan alakítja a klubbokat; majd meglátjuk sikerül e nekik itt is úgy d o m i n á l n i, mint a képviselőházban?

Furesa hogy a francia lapok csak a bal és a s első baloldali képviselők beszédeit hozzák egész terjedelemben, mintha bizony a jobboldali matadorok szónoklatában nem találnának valami közölni valót . . . ?

De már hinni kezdi Ludas Matyi, hogy lesz egy kis alkotmányos mustra a beamterek között, mert a hivatalos lapok telve vannak névváltozásokkal. Valamennyi filisztens igyekszik német hangzású nevét átmagyarosítani. Szép dolog-e sógorok! hanem tudják-e, hogy az egyszeri sz a már is belebujt az orosz lánybörbe, gondolva hogy így majd több auctoritással lesznek iránta a többi állatok. Azonban, midőn orditni kezdett, a nyul is tüstént ráismert, hogy bizony csak csacsi a . . . — Nem elég tehát csak a névnek, hanem a nyelvnek és szívnek is magyarnak kell lenni, — ha ezután is magyar kenyeret akarunk enni.

Végén csattan.

Feljött Pestre az öreg gazda s beállit ifju földesurához nagy szomorú képpel.

„Jó napot kívánok nagyságos uram!”

„Isten hozta János gazda! noshát mi újság van otthon?”

„Hát bizony kéremásson, sehogy se vagyunk odahaza, rosszul megy a dolog sorja.”

„Hogy hogy János gazda?”

„Hát ugy kéremásson... hogy a nagyságos ur kedves agara a szelű megdőglött.”

„Szegény pára! bizonyosan nem adtak enni?”

„De talán sokat is adtak, mert hiszen épen a döghustól döglött meg.”

„Micsoda döghustól?”

„Hát az öreg nagyságos ur négy szürkét megnyuztuk kéremásson... és a lóhustból torokig ette magát.”

„Mit beszél kend... hát miért nyuzták meg a négy szürkét?”

„Hát azért bizony kérem szépen, hogy a vízfordásban megszakadtak az istenadták.”

„Me—me—megszakadtak?”

„Meg biz az uram! mind a négy.”

„Hát ugyan kinek a bolond gondolatja volt a János gazda! hogy vízfordásra használja azokat a drága hintós lovakat?”

„A bizony... megkövetem nagyságos urat, — az én gondolatom volt... de hát muszájból tettük, — mert hát elakartuk oltani a tüzet.”

„Micsoda tüzet?”

„Hát nem tudja az ifju ur?... hogy a kastély leégett?”

„A mi mi... kastélyunk?”

„Persze... hogy a mi kastélyunk, — meggyuladt attól a sok menydörgös menykő fáklyától... hogy bolondult volna meg az a nimet, a ki kitalálta...”

„Micsoda fáklyától?”

„Hát a megboldogult öreg nagyságos urat temettük, hogy az Isten nyugosztalja meg a haló földjében is, — s azok a bambacselédek oly ügyetlenek voltak, oly közel tartották az ereshez a fáklyát, hogy a száraz zsindejbe rögtön bekapott a tűz, s így történt a szerencsétlenség.”

Kaparki.

Akademiai értekezés.

Gunar Matyi akadémikus tagtól.

Már hogy miféle csodabogár az a bekebelezés, vagy a hogy azok a politikusok nevezik: az az ánnektálás? azt Madarász képviselő annak idejében, ugy a mint dubált, nagyon talpraesetten megmagyarázta; elbeszélvén a találós mesét a kedves kigyóról, a mely az embert bekebelezni, azaz megenni akarta, még pedig csupa háladatosságból azért, mert az ember őt a nyomorult halál torkából kimentette.

Ez a bekebelezés ragadós fene nyavalya. Ausztria be akarta bekebelezni Magyarországot, de még sem merte, az az merni csak merte volna — de nem tudta, mert hát a magyarnak sarkantyus eszímája van, és az éhes ifjaszszonyka attól félt, hogy a sarkantyú taréja meg találná reszelni falánk torkát. No de meglehet, hogy holmi közösügyi kenőcs majd csak megrozsdásítja idővel ezt a sarkantyut is, el annyira: hogy elpusztul arról a magas szárú eszímáról és akkor az elnyelés kevesebb veszedelemmel fog járni.

De minthogy már benne vagyunk a bekebelezésben, nézzük kedves atyámfiai, hogy kinek van nagyobb bekebelezési ápititusa? A burkusnak vagy a muszkának-é? Én azt mondom, hogy a muszkának. — Mert hát a burkus meglegészik azzal, a mit német földön kap. —

Megette a braunschweigi kolbászt, a frankfurti virstlit torna nélkül, mert nem is könyezett; megitta a bajor sörét, felfalta a szász palacsintát; hasábau van a hassiai választó fejedelemség; elközösügyesítette a hannoveriai királyságot, a nassau nagyhercegséget minden rajnai borával együtt; most meg nyomtatóul konfektnak még egy screg apró hercegséget és a swáb württembergi királyságot hatvan hetezte ugy el, hogy a katonát amazok kötelesek megszavazni, kiállítani és tartani, a burkus csak parancsol nekik.

És mindamellett azt állitom én, hogy a muszka bekebelezési ápititusa mégis nagyobb. — Mert a burkus meglegészik azzal, a mit a földön kap; a muszka pedig (Törökországra fátyán a foga) már a földet is be akarja kebelezni.

Czigány-adoma.

Bizonyos agarászat alkalmával egy nyul menekült a czigány putrijába a kutyák elől.

A more megfogván a nyulat, sokáig törte a fejét rajta, hogy ugyan mit tegyen vele; megegye maga? vagy a plebánusnak vigye, kitől jó borralót reményle?

Végre is abban állapotott meg, hogy a plebánusnak viszi el a nyulat.

Beállit tehát a paphoz e szavakkal: „tisteendő sent atyám! egy nyulat fogtam, át is adtam már a konyhában a szakácsnének.”

„Jól van fiam, ime vedd érette áldásomat, többet ér ez tiz garasnál” s azzal keresztet vett a czigányra.

Az épen ott kártyázgató szolgabíró és esküdt jóízüen kaczagtak a savanyu képet vágott távozó czigányon.

Párhét mulva a czigánynak meghalt egyik rajkója, elment tehát a plebánushoz, hogy temesse el illő szertartással, de a pap vonakodott a rajkót addig eltemetni, míg a more a stólat le nem fizeti.

Végre is menyre földre esküvén a czigány, hogy egy hét alatt megfizeti a stólat, eltemeté a pap a kis rajkót.

Egy hét múlva, meg is jelent a cigány a plebánusnál.

„Nohát cigány — meghoztad a stólat?“

„Igen is meg tisztelendő sent atyám! csak ast nem tudom mig, hogy menyit kell fizetni.“

„Egy váltó forintot cigány“ ugy e nem lesz sok?

„Dehogy les, dehogy les tisztelendő atyám! ha többet kívánt volna is, megfizetném.“

„No hát fizess szaporán és lódulj tovább.“

Ekkor a cigány elkezd fenhangon keresztet vetvén mindannyiszor a papra: „atyának, fiunak, 10 garas... atyának, fiunak egy forint, atyának, fiunak és sent lélek nevében 30 garas, — még tisztelendő ur tartozik nekem 10 garassal.

Hogy csinálták meg Mármaros-szigeten a dualismust?

Gergucz boltos legény volt, Bogdi is a volt.

Gergucznak se pénze, se hitele nem volt, de volt esze és — adóssága.

Bogdinak nem volt esze se pénze, de volt hitele.

Komániába állottak tehát Gergucz és Bogdi, és kereskedést nyitottak.

A paragrafus rendje szerint, a melyet akár előlről, akár hátulról nézzék, akár a lábára, akár a fejére állítsák, mégis egyforma: beprotokolláltatták firmájukat és a táblát a boltajtó fölébe kitették, a melyen a város örege apraja láthatta, hogy rá van pingálva:

GERGUCZ és BOGDI

kereskedése.

Bogdinak hitele levén, a pesti és bécsi kereskedőtől váltóra annyi portékát kapott, a mennyit a lelke kívánt. Gergucznak adóssága levén, Korbuj és a többi hitélzőinek irást adott, a melyben megígérte, hogy tartozását megfizeti, mihelyt az Isten megsegíti.

De Korbuj és a többi hitélzők ugy magyarázták a dolgot, hogy Bogdi kompánistája levén Gergucznak, az Isten emelt szemlátomást megsegítette; miért is a törvényszékhez folyamodtak, mely azután a hitelbe érkezett portékának egy részét szépen el is exequáltatta. Gergucz azonban becsületes ember levén és nem akarván Korbuj uramék és kedves barátai csinjára ráállani, miszerint más emberek portékáját elharácsolhasák, fogta magát még az executio foganatosítása előtt kijelentette a törvényszéknél, hogy ő hitet tesz le arra, hogy abban a kereskedésben neki még egy krajezár ára vagyona sincsen; tehát — mert ő mások kárát nem kívánja: — őt a firmából exprotokollálják.

Ez megtörténvén, visszament a boltba, és azt mondta Bogdinak: „Nesze pajtás itt a bírósági extractus; én már nem vagyok kompánista, vágd le a nevedet a tábláról.“

Bogdi a táblát levétette, ketté fűrészeltette, visszaakasztatta a maga felét és lett a firma:

BOGDI

kereskedése

Jöttek azután Korbuj és társai exequálni, de a Gergucz neve le levén fűrészelve, portékát nem kaptak, hanem Gerguczot, mert őket meg esalta, jól meg rakták magyar miskásan.

Székely adoma.

Bemegy a csikszéki székely a szebeni szász templomba, s miután az általa ismert szentekre mindnyájára imádkozott, egyikén fennakadt a szeme, egészen ismeretlen volt előtte, — kérdi tehát a mellette álló segrestyést:

Hallja-e, ki legyen ez a szent?

„Ich waisz nicht“ felelé a segrestyés.

Szent „Ivásznik“ könyörögj érettünk, egész áhitattal folytató a góbé.

Két szerkesztő.

Az egyik a l szamaritán!

Másik meg echt farizeus!

Mégis mindkettő azt hiszi:

Hogy neki küld érmet Pius!

No csak várjatok jó urak!

Én azt hiszem, még megérem:

Hogy más unnan jó meg nektek:

Az a nagy on dukált érem.

Kánya.

A milyen a mosdó — olyan a törülköző.

A „1848“ feliratú lap, mely ezimének nem felel meg, a menyiben egészen más elveket hirdet s gyérszámú közönségét 1867 re akarná terelni, szives volt 27-ik számában Ludas Matyiról is megemlékezni eképen:

„Ludas Matyi“ ezim alatt egy élezlap indul meg. 1) mely külső alakjára nézve mindenben az üstököst utánozza. 2) De aztán a belső tartalom, 3) az első sortól az utolsóig ponyva irodalmi termék, 4) az egész lap épen nem áll irodalmunk jelen színvonalán. 5) S minő ügyetlen 6) szélső baloldali akarna lenni 7) s az izraelita emancipatoról egy pár beszédet közöl, melyből a szül ki, hogy az Izraelitákat emancipálni lehetne, ha néhány milliót fizetnének 8) Új meg Uram barátaintól — fogják kiáltani Bösözrményi és Madarász urak. 9)

1. Megindult már, különben hogy referált volna róla az 1848?
2. Nagyobb a papirja és $\frac{1}{3}$ el bővebb a tartalma; nyelve pedig épen nem az üstökösé, hanem a szóteljes értelmében a népe.
3. Nem tetszik az oly köpönyeg forgatóknak, kik krimiai tatár lapot is szerkesztenének, csak megfizessék.
4. Hadd legyen — de mindenki által érthető, nem ugy mint a „1848“ handabandázó vezércikkei.
5. Sőt elvben és becsületességben fejül haladja, nem lehet meg venni egy porció rostélyoson.
6. Magadra értsd goromba!
7. No ebben van valami igaza az „1848“-nak; nem azért volt a valódi 48 ban honvédtüzér tiszt a szerkesztője, hogy gyávan elhagyja zászlaját.
8. Óh! Óh! nem tréfál az „1848“? mert ha solidan beszél: azt kell hinnem, hogy az ujság nem négy számu... hanem két szarvu!
9. Csalatkozik az „1843“, nem azt fogják kiáltani, hanem ezt: távoztasd el Uram az oly hamis ál prófétaikat mint az „1848“, és adj minél több oly tiszta hazafiakat mint

Ludas Matyi.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik. Thodja khend János! mi a zsidó életphilosophia?

Mihály. Nem tom biz én Salamon! nem jártam a zsidó-oskolába.

Iczik. Bár oda járnának khendtek, akkor nem jutna a khentek vagyona oly khünnyen a zsidó kezére. Hát thodja khend mikor a zsidó a világba khöldi a fiát, ezt a két tanácsot adja neki:

fiam, elüthbed legyen mindig, hogy becsületből nem él meg, és szégyenből nem hal meg a zsidó. Ha ezt a tanácsot szorosán megthartod, okvetlen gazdag lesz belüled; ha pedig meggazdagodtál, sokat gondolj, kheveset beszélj és semmit se irj alá, hogy baron lehess. Ez a zsidóphilosophia hallja khend!

Mihály. Már iszen jó lehet a Salamon szomszédéknak, de már a magyar ember természetével nem fér össze; lássa szomszéd, a minap is jót állottam a Kurucz koma helyett azon száz forintért, a mit szomszéd köleszöntött neki; igaz, hogy nekem kellett kifizetni... de hát az ember felebarátjáért sokat megtesz...

Iczik. Bolondok khentek khedves János bátya! hogy fhele barátot is tartanak, lássa a zsidó mindig tübbre becsöli az egésztest, mint a fhelet. Khend is János gazda! azért füzetett... mert Khürítez koma csakis fhelebarát... Az igaz barát nem enged meg, hogy érette a jutálló fizessen... dasz zógi.

Mihály. Ugyan vallja meg Salamon szomszéd, igaz-e az, hogy sábecz napon nem szabad a zsidónak se vizen keresztül menni, se pedig árokba mászni?

Iczik. Rüggtün megharagszom khendre János! ha engem vallasni akar, mint valami pánduros komiszárus... hát mért akarná khend azt thodni nü?

Mihály. Hát a mult héten kántor komával a pinczében egy kicsit pityizálgattunk, s akkor jött e szóba...; most széretném szomszédától magától hallani, hogy igaz-e vagy nem?

Iczik. Khendnek csak megmondom János! hogy az a nagybügtü kántor most az egyszer nem hazudott.

Mihály. Hát aztán szomszéd! ha ma sábecz volna, és itt előttünk egy árokban szász arany heverne, — le másznék-e érette?

Iczik. Vasz zógt János gazda? hundert stück dukaten... prubára akar khend most engem thenni, — de én azt mondom khendnek hogy: előszür ma nincs sábecz, — másodsor pedig itt nincs árok, — és harmadsor az árokban nem hever száz arany.

Ludas Matyi gyorspostája.

Nemes nemzetes is Vitézslü nágy urak! Olan gyors vagyok én Elfognám a nyulat. Nagyidai Vajda Fullajtárja voltam, Ezser serencse hogy Sássor meg nem holtam, Csepütelegráfus Most ugyan ki lenne? Itt egy csomó levil... Ugyan mi van benne?

Tisztelt gyűjtőink: Cseresznyés Károly, Szántó Kalmán, Gácser János, Söprei Lajos, Péter György, Schwarzer Emil, Jonás Gáspár, Diós Mihály, Huszár Gusztáv, Hinfner József, Cziáky Gábor, Horváth Mihály, Bán János, Halász Dániel, Vikol János, Kun Károly urak és az ibranyi olvasó egylet:

*Köszönet, hála és üszinto kegyelet
Tiszta forrásában — jutalmat teljenek.*

A piskóli ref. papnak:

Jó kívánásaért forró köszönetünk...
Hogy beteljesedjék, mindent elkövetünk.

Cs . . . . Károlynak Szathmárra:

Városi főügyész avagy kapitány légy?
Polgártársaidnak csakis hasznára tégy.

Csiki B. Györgynek:

Havasalján is zeng hát a magyar nyelve?
Bár a Szász és Oláh közé van ék-lve:
Csak hadd hirdesse: hogy a testvér szeretet
Tarthatja csak öszve mindhárom nemzetet.

A kiadó-hivatal sürgönye.

Horváth Ferencznek Bereg-Böszörménybe: Ludas Matyira csak 75 krt küldött polgártárs! kérjük a hiányzó 25 krt után pótolni.

Nagy Károly urnak Szili-Sárákányba: Ludas Matyira 1 ftt 50 krt küldött uraságod — minthogy évnegyedre lapunk csak 1 ftt 50 krt bejegyeztünk javára a másodok évnegyedre.

Kérelem.

Minden becsületes magyar embert, kinek az alkotmányos

„LUDAS MATYI“

jelen első száma keze közzé kerül és azt elolvassa, honfiumi tisztelettel felhivok: hogy a magyar nép ezen legolesőbb és legmulattatóbb képes ujságát ismerősei körében terjeszteni sziveskedjék.

Előfizetési-ára 3 hóra csak 1 ftt, felévre 2 ftt.

Az előfizetési pénzek a kiadó-hivatalba három korona-utca 18-ik szám alatt küldendők.

MÉSZÁROS KÁROLY,
tulajdonos és felelős szerkesztő.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **MÉSZÁROS KÁROLY.**

Kiadja és nyomtatja az Első magyar egyesületi könyvnyomda (Fanda és társai) 3 korona-utca 18. sz.